

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det tror jeg faktisk også jeg gav hr. Jakob Axel Nielsen ret i i min første besvarelse, at det her er noget, som klart skal løses i fællesskab, og at det også skal løses ude på virksomhederne.

I dag er problemet bare sådan, at der ikke rigtig er noget håndtag at tage fat i, hvis man er i en situation, hvor man synes, at man har et rigtig dårligt arbejdsmiljø på grund af mobning. Så er der faktisk kun én mulighed, og det er at prøve at se, om man kan finde sig et andet arbejde, for der ligger ikke nogen rammer for, at man kan sige: Jeg har altså ret til at få det her behandlet, og jeg vil også meget gerne eventuelt have en klage mulighed for at få afprøvet, hvad man gør i sådan en situation.

Selvfølger skal det laves i fællesskab, det ville være klart det bedste. Vi skal ikke løse problemet ved at slå hinanden oven i hovedet lige nøjagtig på det punkt. Der var andre punkter, der måske skulle have mere kant.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil nu alligevel spørge fru Lone Møller: Skal ministeren ikke have et lille dask i hovedet? For sagen er jo den, at man via kampagner, via målrettet information til arbejdspladserne rent faktisk kan få sat fokus på det, således at man kan få løst det underliggende problem, der ligger bag mobning.

Og der er jo ikke penge til noget som helst. Det er jo der, hovedproblemet ligger.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu har jeg fået at vide hjemmefra, at jeg ikke må være voldelig, så jeg tør ikke rigtig slå ministeren, men jeg kan jo kun klart opfordre til, at ministeren prioriterer det her højere. Det er jo korrekt, at ministeren har muligheden for at gå ind og sætte det her længere op dagsordenen, og det er et alvorligt problem, der trænger til det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes egentlig, at det er et vigtigt spørgsmål, der bliver rejst her i dag. Hvad vil vi med fremti-

dens arbejdsmiljø? Er det nok, det, der sker i dag? Hvad skal ændres?

Der ligger mange spørgsmål gemt i vores forventninger til et bedre arbejdsmiljø. Vi har allerede lavet tiltag med arbejdsmiljøreformen, der endnu knap har nået at virke fuldt ud.

Alligevel er der mange, der taler om en stærkere indsats, så vi får et bedre arbejdsmiljø. Vi må jo se i øjnene, at arbejdsmarkedet er under kraftig forandring. Vi ser en stigende outsourcing af industrielle arbejdspladser og tilgang af østlig arbejdskraft, der har betydning for vores arbejdsmiljø. Vi ser en vækst i servicesektoren og en hastig teknologisk udvikling. Der bliver flere ældre på arbejdsmarkedet, som vi af erfaring ved at virksomhederne ikke altid er lige bejstrede for at ansætte. Og der bliver et fortsat stigende antal indvandrere, der skal ind på arbejdsmarkedet, og som er svære at få ind på arbejdsmarkedet, netop fordi de ikke har tilpasset sig det danske system.

Kort sagt er arbejdsmarkedet under forandring. Om det så er i positiv retning kan jo altid diskuteres, men det betyder så også, at vi vil se et arbejdsmiljø, der vil være under stadig forandring. Mange af de problemer, som vi ser i dag, er det ikke givet, at vi har om 20-30 år, og der er ingen, der i dag kan sige noget præcist om, hvordan vi ser på arbejdsmiljøet om 30 år.

Derfor er man nødt til at tage udgangspunkt i det, vi kender i dag. Vi ved, at udviklingen betyder, at der sker en fortsat udvikling af de hjælpemidler, som bruges på arbejdsmarkedet. Det vil betyde en mindre belastning af den menneskelige krop og dermed bevægeapparatet, hvilket igen vil sige, at vi må forvente en væsentlig reduktion i antallet af muskel- og skeletbesvær i fremtiden; men vi skal samtidig være opmærksomme på, at den udvikling, som vi ser og vil se – med en kraftig stigning i antallet af job, der er præget af stillesiddende arbejde, så man bevæger sig for lidt – vil kunne betyde en stigning i antallet af andre problemer, som vi må tage højde for i fremtiden. Det vil typisk dreje sig om hjerte-kar-sygdomme.

KI. 12.45

I arbejdsmiljøreformen er reduktion af alvorlige ulykker, tunge løft og ensidigt gentaget arbejde og forbedring af det psykiske arbejdsmiljø prioriteret som de vigtigste områder, hvilket vi også har kunnet se resultatet af; men vi er klar over, at det ikke er nok. Vi skal selvfølgelig se på alle områder, men det er ikke noget, der kan gøres på et par år. Havde det været tilfældet, vil jeg